

безъ да ся заслужили едното или
другото чрезъ собственныѣ си дѣла.

Божіето *предвѣдеііе*, относительнo до избранныѣ и до отверженныѣ, не може, слѣдовательно, да ся счита като *нарочно рѣшеніе*, предварително предупредѣляюще едны на блаженство, другы на мѣкъ, но, по-добрѣ, като *една прозорливостъ* въ вѣчностѣхъ му за все що ще стане въ времято вслѣдствіе на общыѣ причины, установленныѣ отъ *провидѣніето* му, и на свободныѣхъ волѣхъ на челоуѣкѣхъ, който е снабденъ съ самовластіе за личныѣ си дѣла. Въ вторѣхъ часть на настоящито списаніе ный ще имамы случай да из-